

katerih se še krajevar ne odpusti, zahtevajo naj tudi svoje pravice. Vsaj nismo norci, da bi zastoj se trudili, vse težave prebili, samo zato, da bi spolnili naše dolžnosti, pravic pa samo toliko uživali, kolikor nam dajejo drugi, kakor se beraču ostanki od mize ponujajo. Ne in stokrat ne! naš groš vendar velja ravno toliko, kakor nemški groš, mi hočemo za svoja plačila tudi kaj dobiti. Na slovenskih tleh gre Slovencu prva beseda. Na silovitost, predrznost ali tudi navidežno prijaznost nemčurjev ne smemo gledati. Svoji k svojim. Volimo zanaprej v občinski odbor same poštene, neomahljive možake, kateri bodo zmiraj trdno stali kakor skala na slovenske strani, za občinske uradnike moramo izbirati Slovence, kateri bodo z uradi in z ljudstvom slovenski dopisovali. Prosimi nam je povsod brez izjeme za popolnoma slovenske šole, ljudske in srednje, v katerih se ima po zdravih pedagogičnih pravilih učiti tudi nemški jezik, kajti kolikor jezikov znaš, toliko glav veljaš. Uradovati moramo vedno in v najmanjših stvareh z vsemi uradi brez izjeme v materinskem jeziku. Občine so neodvisne, same se vzdržujejo, njim se ni treba bati ničesar. Zahtevati moramo pri vsih uradih, sodnijskih in političnih, da se zapisniki pišejo v naščini. Nemece gotovo ne podpiše pisma, ktero ni nemško pisano; tudi mi nismo hlapci. — Naš jezik je lep, mi se v njem med seboj najrajši pogovarjamo; pa tudi tisti cesarski uradniki, katerih pomagamo mi plačati, se morajo zmeniti z nami v našem jeziku, drugače naj grejo, od koder so prišli. Če bodemo tako ravnali, potem bomo mi gospodarji na naši zemlji, potem bo spoštovan slovenski jezik, kakor je to zdaj že v popolni meri v Ljubljani, mestu, ktero šteje nad 20.000 stanovnikov, in je zdaj skoz in skoz slovensko — letos so se tam prebudili Slovenci in so potisnili liberalce v kot, kjer bodo zdaj vtegnili premišljevat svojo prejšnjo nesramnost.

(Konec prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Bela Ljubljana ima sedaj zopet svojega slovenskega župana. G. Graselli bil je od cesarja kot župan potrjen in slovesno umeščen. Narodni njegovi volileci napravijo mu v nedeljo 11. t. m. sijajen in javen obed. Narodni zastop je sklenil mestno branilnico osnovati, prošnjo odposlati državnemu zboru za uvedenje slovenščine v srednjih šolah in za premeščenje deželne nadsodnije iz Gradca v Ljubljano. Magjarski plemenitaš Kallay imenovan je za skupnega finančnega ministra in načelnika uprave bosensko-hercegovske, on je več srbsko-hrvatskega jezika in zgodovine. — Českemu vseučilišču v Pragi nastavljajo novih profesorjev, z novim šolskim letom začnejo s českim podučevanjem. Olumuc, Kremžir in Brno dobijo srednjih šol. — V Plzni sešlo se je mnogo nemških pevcev, ki so dražili Čehe, da bi prišlo to tepeža. Toda Čehi so pre-

zirali rogovileže pač pa so vsi oficirji izstopili iz nemške kasine, ker so Nemci nedostojno častili nemško-pruskega cesarja. — Tisti baron Beust, ki je l. 1866 k nam prišel za ministra ter Avstrijo razklal na dvoje prepustivši Magjaronogerske dežele, in dalje liberalcem pomagal do nove šole, do oderuške svobode itd. je sedaj cesarsko službo kot Pariški poslanik zgubil in šel v pokoj! — Judov je iz Ruskega navrelo uže nad 16.000. — Hrvatskega poslanca Starčevića pristaši so v Reki napali hišo magjarona Maleja, da je komaj živ pete odnesel. — Novačenje završili so redno sedaj tudi v Tuzli, Zvorniku, Visokem in Banjiluki. Okolo 4000 hercegovskih vstašev zbežalo je v Črnogoro, a sedaj bi radi šli domov pa fml. Jovanović tirja, da položijo orožje, glavače ugrabijo in sodnijam izročijo.

Vnanje države. Znani Garibaldi je umrl na otoku Kapreri 75 let star. Mož je rogovilil v Evropi, Afriki in Ameriki, se vojskoval zoper Avstrijo, Nemčijo in papeža ter l. 1862 pregnal Neapolitanskega kralja. Živel in umrl je kot freimaurer in zaklet sovražnik mešnikov. V oporoki tirja, naj telo njegovo sežgejo. Italijanskim liberalcem je veljal kot mesija in toraj zalujejo močno za njim, še celo v Trstu, kder zapirajo štacune in prepovedujejo veselice. — Nemškega cesarja obiščejo te dni italijanski kralj in cesarjevič Rudolf, da bodeta botra pri krstu vnučiča nemškega cesarjeviča. — Rusi delajo velikanske šance in nasipe okolo Varšave, Kovna in Bresta Litevskega, iz Smolenska v Pinsk pa železnico. — Turškega sultana podpirajo v Egiptu Avstrija, Italija, Nemčija in Rusija. Vsi želijo Angležem in Francozom zabraniti Egipt. Vsled tega je sultan odposlal zvitega Dervis-pašo, da se porazume z narodno egiptovsko stranko pod vodstvom Arabi-paše. Ta drži vice-kralja prav za prav zaprtega v Kahiri, da ne more do angleškega in francoskega brodovja. To se sicer šopiri in grozi pa storiti se ne upa ničesar. Francozi in Angleži so se pre naglilili in sedaj se jim posmehuje ves svet.

Za poduk in kratek čas.

Grofica Radeckijeva v Mariboru.

Sopruha slavnega vojskovodje Radeckija bivala je mnogo let v Mariboru. Bila je znana v mestu in okolici zaradi njenega usmiljenega srca. Vbožci so pri njej pogosto pomoč iskali in dosegli. Neki poletni dan l. 1827 pripoveduje ji žena, koja je perutnino in druge reči za njo kupovala, da imata kovač in njegova žena blizu cerkve Marije Device v Digošah že več časa krasno gosposko devico kakih 14 let staro kot jetnico pri sebi, večjidel zaprto v temnej na polovico v zemljo vzdanej čumnati. „Ko v nedeljo popoldan tje pridem in Kovačevih ni bilo doma, sem s punco lahko govorila, kajti nemški uže dobro zna; pravila mi